

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigram. 17. Ioannes puer in desertum secedit. Ad Ioannem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Magne puer, bibulis vitæ duc pabula venis;
 Et bibe nectareo pocula mista fauo.
 Quas ô! delicias duces puer alme labellis?
 Quale tuo & ducet nectar ab ore parens!
 Nardinus his adspirat odor, mihi crede, mamillis:
 Aut, si quis nardo suauior, halat odor.
 Quin & amor blando tua suauia condit amomo;
 Condit & ambrosio grata labella croco.
 Attigero tantum pueri, matrisque labellum;
 Quæ bibat hinc duplum mel, ero diues apis.

Epigram. 17.

Ioannes puer in desertum secedit.

AD IOANNEM.

Ceu turtur vacuis gemis exsul, & orbus in oris,
 Et fugis antiquos parvulus erro lares.
 Fallere; te nudis si degere credis arenis:
 Hic tua quidquid obit planta, perennè viret.

Epigramma 18.

**Ioannes locustis & amaro melle
 pascitur.**

INde struit mactam locusta miserrima coenam,
 Adstruit hinc vntum mellis alumna penu.
 Illa dapes, haec poela glabris apponit arenis.
 Mors sed amara dapes, mel & amaror habet.
 Has tamen hinc epulas conuiua beatus adornas,
 Prae quibus & Medas despiciat aula dapes.

A L I V D.

OMihi dic, qui Cœlitum noua gaudia libas
 Melle, quod alma mero nectare condat Apis; (a)
 Haec Apis an terris sata? num magis edita cœlo est?
 Hic quoque sidus Apis, quæ tibi nectar alat.
 (a) Est ad polum Antarcticum Apis nonum si-
 dus Astrologis.

M ij

ALIVD.